

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Martini Lvtheri Piae Ac Doctae Operationes In Dvas
Psalmorvm Decades**

Luther, Martin

Basileae

VD16 L 5540

Filij alieni inueterati sunt, Et claudicauerunt a semitis suis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37005

traherat Christum? Sed esto hac gentilia, non tamen non ideo Christo
fuit nisi seruentia.

Ahend mysterium est, in Ecclesia non satis esse, libros scribi & legi, sed ne/
estimēt̄ esse, dici & audiri, ideo enim Christus nihil scripsit, sed omnia dixit,
apostoli pauca scriperunt, sed plurima dixerunt. Ita cum posset psal. xvij. di/
xere. In omnem terram exiuit liber eorum, potius dixit, Exiuit sonus eorum,
sicut uita vox. Et in fines orbis terrae, non scriptura, sed uerba eorum. Itē. Nō
fuit loquela, nec sermones, quorum non audiantur uoces eorum. Nota, au/
diuntur uoces eorum, non ait, legantur libri eorum. Nouri enim testamenti mi/
sterium, non in lapideis & mortuis tabulis est deformatum, sed in uiuē uo/
cis sonum positum. Inde & alibi dicit, deus locutus est in sancto suo, nunc em/
loquitur in ecclesia, qui olim scripsit in synagoga, per scripturas sanctas pmi/
lit euangelium, Ro.; sed per uerbum uiuum perficit & implet euangeliū. Vn. Concionato
de magis conandum, ut multi sint concionatores & boni scriptores in Eccle, res non seris
sia, quo sensu & Paulus ad Gala. scribit, Velle modo præsens esse apud uos, ptores habet
ut mutarem uocem meā, Quod multa possint & efficacius uoce tractari, que
tempis non possunt.

Fili alieni mentientur mihi, Alienos uocat, qui ipsi se alienauerunt a Chri/
sto, incredibilis facti, id enim uox hebraica hoc loco significat. Sub occulte au/
tem patres comendat, & degeneres filios arguit: Filii enim sunt patrū secundū
carnem, sed alieni secundū spiritum, quū non sequantur patrum uestigia, De
quibus psal. iiiij. dictum poteſt uideri: Filii uirū (id est, filii uirorum & patrionū
per synecdochen) uisq; quo gloria mea ad ignominiam? Porro, mentiti sunt, id
est, mendaces facti sunt mihi, dum iactant lese patrum hæredes & populū dei,
cum nihil minus exhibeāt. Contra gentium populus, nec de patribus, nec de
cultu & gloriam, factus est filius domesticus, ueritatem faciens per fidē, qua
se exhibet populum dei. Qui autem non credunt, ueritatem dei non habent,
ideo mendaces semper manent, cū sola fides faciat ueraces. Significat ergo lu/
dorum futuram perfidiam & pertinaciam, q; non tantum errant, sed errorem
etiam pro ueritate itauant atq; defendant.

Fili alieni inueterati sunt,

Et claudicauerunt a semitis suis.

Dum enim mentiuntur & ueritati pertinaciter contradicunt, non modo nō
reuant̄ sensu mentis sui, sed indurantur etiā & irrecuperabiliter inueterat/
scunt in suis opinioib; Errantem enim facile est reuocare, sed mendacē qui Errans, Mē
studiosē ueritatem impugnat, quis queat reuocare? Sic psal. iiiij. Vt quid diligitis dax.
uanitatem & queritis mendacū, hoc in Iudeis impleri abunde uidemus.

Et claudicauerunt a semitis, quod. iiij. Reg. xxij. & apud Hiero. sic legimus.
Et contrahēt̄ in angustijs suis. Alij sic. Et claudicabit̄ a uinculis suis. Et. ij. Reg.
xxij. per metathesin literarum uerbum ἡγαρ Hagar, quod hic ḥarā Harag ponit
tur, forte quod uoluerit spiritus, parū referre, siue claudicare, siue contrahi uin/
culis eos, dicere. Est enim sensus, Iudeos qui contempta fide libertatē Christi
respuerit, dati sunt in reprobum sensum, ut se se suis ppteris do frīnis, ceu uin/
culis quibus dā illaqueant, affligenit. & excarnificent, nec tamē unq; recte ince/
dant, tempore autem claudicent, ut sic contritio & infelicitas in uis eorū. Idem
sensus est psal. lxxx. Et non audiuit populus meus uocem meā, & Israel non
intendit mihi,

L1 intendit mihi,

intendit mihi. Et dimisi eos secundū desideria cordis eorum, ibunt in admisiōnib⁹ suis. Et Prouer. j. Et comedēt fructus uia sua, suīc⁹ cōsilijs farabunt.

*Iustitiarij
scrupulosi
semper.* Nec posset res ista iustitiaria impiorum aptius & significantius dici. *¶ q̄ cōtrahunt in angustijs suis, uideamus enim omnes tales, q̄ sint scrupuli & cōptiūre conscientiā, ut etiam ibi timeant ubi timor non est, & ibi peccati suspicentur, ubi forte meritum est, adeo angustam sibi sp̄s, tum oplationibus, tum traditionibus suis, faciūt uiam, semper inquieti, semper scrupuli, semper meticulosi, quos Colos. iiij. Paulus pulchre tangit, ubi eorum uerbā iridet, dicens: Ne tetigeritis, nec gustaueritis, nec contrētraueritis, quz pereunt ipso ū, rationem quidē sapientiā habentia. Ita enim suis statutis imbuunt, hoc non licet, & hoc non licet, deniq̄ nihil eis licet, nisi esse impios in deū & homines. Exempla sunt nostro seculo, sacerdotum & religiosorū mores & ritus.*

Hi ergo semper errant corde, & non cognouerunt uias domini, ut psal. ixij. dicit, quos, iij. Reg. Helias figurat, dum Baalitas increpat. d. Vl. quod claudicatis in duas partes. Claudi enim sunt, dum altero pede tantum, aut utroq; non ambulant, & tamen quia mouentur, similes sunt ambulantibus, hoc sit, dum affectu impio incedunt in litera seruituris, operibus suis & semitis suis deo leui pr̄sumentes.

Viuīt dominus & benedictus deus meus,

Et exaltetur deus salutis meæ.

Finita sua & ecclesiæ historia seu prophetia, reuertitur ad laudandum & benedicendum deū, potest autem laudat⁹ affectu intelligi dictum. Viuit, id est, eius sit uita & benedictio, sicut dicit: Soli deo gloria & honor. Sic & Apostolus, Ius. j. Cor. xv. Qui solus habet immortalitatē, ita solus uiuit & solus est benedictus, ita solus est, qui exaltari debet, ut eius solus sit gloria, hoc modo in iudiciū cam perfidiam dicit, qui suis angustijs, uitam, benedictionem & gloriam querunt, quas oportuit soli deo tribui & acceptas referri, unde dicit, Deus salutis meæ, id est, qui saluum me facit, nō ego meipsum meis uiribus, tropo uilito, quo deus iustitia meæ, psal. iiij. dicitur, id est, qui me iustificat. In hebreo autem, Benedictus deus meus, זצ' זuri dicitur, quod aliquādo pro petra, aliquādo pro fortitudine transfertur, ut in principio psalmi huius uidimus, Deus meus fortitudo mea, sperabo in eo. Ita & hic, deum laudat, ut in quo fortitudine suā confitetur, non in seipso.

Potest etiā gloriantis affectu hic uersus dici, in despectum eorū, qui contrahunt suis angustijs, q̄ neq; uitā, neq; fortitudinem, neq; gloriā dei habeant, ac per hoc nec salutē, que non nisi in domino habet per libertatē fidei.

Deus qui das uindictas mihi, Et subdis populos sub me.

Deus qui das, pro, qui das, more suo, Duplici sensu potest hoc dici, primo, das uindictas mihi, id est, uindicas me, ut psal. cix. Donec ponam inimicos tuos, scabellum pedum tuorum. Secundo, das mihi uindictam facere, quia constitutus est iudex uiuorum & mortuorum, & Iohann. vi. Dedit ei potestatem iudicium facere, quia filius hominis est, Vbi non seipsum clarificasse docetur, nec seipsum uindicasse, nobis in exemplum, ne arrogātes & ambitiosi simus. Ita uindicat Christus Iudeos impios, & regnat super gentium populos credulos; Dextera dei in hoc exaltatus, & dominus omnium factus.

Liberator